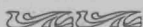

trume angelov ob njenem vnebovzetju in kronanju proslavljale: »Vsa si lepa, o Marija, in madeža ni na tebi!«

Stanovitnost in zvestoba je najimenitnejša reč Marijinih otrok. Kaj pomaga dobro začeti, pa se potlej poleniti in slabo končati. Ako vidim pridne otroke, goreče castilce Matere božje, me to najbolj skrbi, če morebiti ne bodo zvesti svoji nebeški Materi ter kdaj krenili na napačna pota. Zato najbolj goreče in nujno prosite nebeško Kraljico, da bi mogli po njenem zgledu biti zvesti in vztrajni v dobrem do konca!

Kar se Janezek nauči, to Janez zna.

Pri Prekovi hiši je bila zbrana gruča otrok iz cele vasi. Iz hiše se je slišalo preklinjevanje, razbijanje in ropot. Tudi skozi okno je včasih kaj priletelo. Otroci so hitro vedeli, kaj to pomeni. »Stric Jože se je zopet napil in sedaj doma razbija,« je šlo od ust do ust.

Pri Prekovih so imeli starega strica Jožeta. Rekli so mu na kratko »stric«. Delal ni rad. Kadar je imel kaj okroglega v žepu, je šel v gostilno in se napil. Takrat je bil vselej vrišč po vasi. Po cesti je vpil, preklinjal in se prepiral. Če mu doma niso v pravem času zaprli, je vpil še doma in razbil vse, kar je mogel in kar mu je prišlo pod roko. Pri takem počenjanju je imel vedno dosti spremljevalcev, največ seveda takih, ki bi jih bilo najmanj treba: otroci so bili vedno prvi zraven. In danes ni bilo nič drugače. Pametni ljudje so jih vedno odganjali, a ni dosti pomagalo.

Mimo pride Koroščeva stara mati. Nič ni bila vesela, ko je videla, v kakšni šoli so zopet otroci.

»Otroci, kaj pa delate tukaj? Hitro domov!«

»Stric je pijan in razbija,« se oglasi nadebudna mladina.

»Oh, moj konjiček, ki mi ga je prinesel Miklavž! Poglejte ga, teta, ves je razbit,« se je kremžil mali Francek.

»Moja punčka ima pa vso glavo razbito,« je vzdihovala Rezika.

»Le tiho bodita, Miklavž vama bo prinesel druge, če bodeta pridna. Pojdita z menoj, dokler se stric ne umiri. Pa še drugi pridite. Dala vam bom hrušk in povedala nekaj lepega.«

Razume se, da ni bilo treba dvakrat reči otrokom, naj gredo po hruške. Vedeli so tudi, da zna stara mati tako lepe povesti, kakor nobeden drugi. Žena pa je bila vesela, da je otroke odpeljala.

Otroci so hitro pojedli hruške in začeli siliti v ženo, naj jim začne pripovedovati. Čudno se jim je zdelo, da je danes tako resnega obraza, ko je bila drugače tako vesela, kadar je bila med otroci.

»Danes vam ne bom povedala nobene vesele povesti. Povem vam, kako je stric Jože postal tako hud pijanec — — Ko je bil stric Jože toliko star, kolikor ste sedaj vi, je bil vesel in poskočen, da mu ga ni bilo para. Vsakdo ga je imel rad, vsakdo se mu je smejal. Vabili so

ga sedaj sem, sedaj tja. Največjo zabavo so pa imeli z njim odrastli fantje. Znal jim je peti, vriskati, da, celo obračati se po vojaško. To je bila pa zanj nesreča. Začeli so ga jemati s seboj v gostilne. Jožetu je bilo to zelo všeč. Mislil je, da je že velik fant, zato je tudi pil, kakor je videl fante. Seveda se ga je kmalu tudi napil. Nespaletni fantje so se smejali, če se je Jožek opotekal po cesti. Tako se je Jožek navadil kot deček pijače; pil je potem vedno, če je le imel kaj denarja. Vse je šlo po grlu. Če bi ne bil kot deček hodil v gostilno, bi sedaj gotovo ne bil tak révež. Ali bi vi bili radi enkrat taki, kakor je stric Jože?«

»Jaz ne, jaz ne, jaz tudi ne,« so odgovarjali otroci drug za drugim.

»Le pazite torej, da kdo ne zaide med pijance. Ti, Jurček, ti greš že rad v gostilno.«

»Res je,« se oglasi Urška, »tudi med mlade junake se ni hotel zapisati.«

»Saj se bom pa prihodnjič,« odgovori s povešeno glavo Jurček.

»Le vsi se,« jim prigovarja stara mati. »Boga hvalite, da vas sedaj svare pred pijačo. Nas niso dosti svarili, zato je pa toliko pijancev med starimi.«

Klemenčič.

Zastavica.

Letos zastavim vam zadnjikrat:
 Sestrica moja in jaz, njen brat,
 nisva si kar nič podobna,
 kot da si nisva sorodna.
 Ona je črna, a jaz sem bel,
 ona žalostna, jaz bolj vesel.
 Drug pred drugim beživa brznó,
 ona pred mano, jaz pa pred njo;
 nikdar še nisva bila oba
 istočasno skupaj doma.
 Bila sva prej že kot Adam in Eva,
 bova tako še do sodnega dneva.

Internus.

Šaljivo vprašanje.

Kateri teden je žganje najbolj škodljiva pijača?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)